

வெளித் திரிந்த ஒன்று அல்ல. எதுவும் தொகுப்பாக வெளி வந்தால் தான் ஒரு மதிப்பீட்டு எந்த எழுத்து பற்றியும் சாத்தியம்” என்றும் சொன்னார். “அதற்காகத் தான் மௌனியின் கதகைளமை முதலில் கிடதைத்தயலெல்லாம் தொகுத்து வெளியிட்ட பின் தான் மௌனி பற்றி பச்சேவதே தொடங்கினார்கள். அது திரிந்தது தானே”. என்றார். ரசிகன் தொடர்ந்து எழுதியிருந்தால் நிலமமை மாறியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் எங்கோ யார்கண்ணிலும் படாத பத்திரிகையில் கொஞ்சகாலம் எழுதி பின்னர் விட்டு விட்டார். ஆனால் அவர் நிகழ்கால எழுத்துக்களையெல்லாம் படித்து வந்தவர். எழுத்து மாதிரி இல்லலை. அவரை நாடகங்களிலும் பார்த்திருக்கிறேன். ஓர் மூறசைகஸ் ரநாமம் சவோஸ்டஜே ஜானகிராமனை நாடகம் எழுதச் சொல்லி நாடகம் போட்டார். அதில் ஒன்றில் ரகுநாதனும் வந்திருந்தார். அவருக்கு அது அவ்வளவாகப் பிபிக்கவில்லை. “இவன் நன்னா எழுதீண்டு இருந்தானில்லையோ?” என்று கேட்டாராம். அவ்வளவு தான். அதுவதே ஜானகிராமனின் இரண்டு முகங்களையும் பற்றிய அவரது கருத்தசை சொல்லிவிட்டது. எழுத்து பத்திரிகையின் இரண்டாம் வருஷ இதழ் ஒன்றில் நா. ரகுநாதன், மசைர் அரசர் ஜய சாமராஜ வாடையார் இருவரின் ஏதோ பிரசங்கங்கள் இரண்டமை மொழிபெயர்த்துப் போட்டிருந்தது. இரண்டுமதே இலக்கியம் பற்றிய பொதுவான ஆழமும் தத்துவார்த்தப் பார்வையும் கொண்ட பச்சைசுக்கள். அனகேமாக ஏதோ எழுத்தாளர் கிட்டத்தில் பச்சையவை என்று நினவை. அது வாஸ்தவம் தான். க.சீ வங்கு கட் ரமணியும் நா.ரகுநாதனும் காலஜேல் படித்த காலத்திலிருந்து அன்னியனைய நண்பர்கள். 1938-ல் க.சீ. வங்கு கட்ரமணி பாரத தேவீ பத்திரிகை தொடங்கியதும் அதில் ரகுநாதன் கட்டுரைகள் எழுதி வந்தவர் நண்பரின் வற்புறுத்தலுக்கு இணங்க சில கதகைளும் எழுதினார். காலஜேல் பத்திரிகையில் ஆங்கிலத்தில் கதகைள எழுதி வந்தது திரிந்து வந்த வற்புறுத்தல் அது. ஆங்கிலத்தில் எழுத்தாளராகும் கனவுகள் சிலகாலம் இருந்து மறந்தது. அது போலத் தான் தமிழில் கதகைள எழுதியதும். சில கதகைள எழுதியதோடு அதை மறந்தாயிற்று. 1941 வரை எழுதியவை அவை. பின்னர் அவையெல்லாம் தொகுத்து ரசிகன் கதகைள என்று தொகுக்கப்பட்டு வெளியானது, ரகுநாதனதே தொடங்கிய விக்னசை வரா பதிப்பகம் வெளியிட்டது. ரகுநாதன் ஹிந்துவிலிருந்து ஓய்வு பெற்று பல வருடங்கள் ஆன பிறகு. முதலில் பதிப்பகம் தொடங்கியது பாகவதம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் வெளியிட. பின் மறவையும். ஆக, தன்னை ஆங்கிலத்தில், தமிழிலதே அவ்வப்போது குறுகிய காலத்துக்கு எழுத்த நரேந்தாலும் தன்னிச்சையாகவதே, சினகேத நிரப்பந்ததாலதே, எழுத்தாளராக ஸ்தாபித்துக்கொள்ளும் எண்ணம் இருந்ததில்லை. ஏன் இப்படி என்று கேட்டால், ரிம்போ-க்கு என்ன ஆசை என்று யாராவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? என்ற கேள்வி அவரிடமிருந்து வரும். மனித மனத்தில் ஆழந்த ரகசியங்கள் யாரும் சூலபமாக புரிந்து கொள்ள முடியுமா என்ன?

எழுத்தின் மீது அவரது பிபிப்பு எத்தகையதாக இருப்பினும் அவர் எழுத்து தொடங்கிய உடனயே ஒரு தரேச்சியும் அனுபவ முதிர்ச்சியும் கொண்டிருப்பதைப் பாரக்கலாம். ஏததே நண்பர் கேட்டதற்காக எழுத்த முயற்சித்த தான் குணம் அதில் இல்லலை. அவர் எழுத்தும் காலத்திய, முப்பது நாற்பதுகளின் காலத்திய தமிழ் கிராமம், சன்னையின் சமூலமை மிக நரேத்தியாக வெகுலாவகமாக அவரால் நம் முன் கொண்டருந்து விட முபிகிறது. கிராமத்து வாழ்க்கை, நம்பிக்கைகள், தரமங்கள், அதரமங்கள், எல்லாம் நம் முன் வந்து காட்சி தரத் தொடங்கிவிடுகின்றன. அக்காலத்திய சன்னையின். திருவல்லிக்கணியின் சித்திரம் நமக்கு வேபிக்கையாக இருக்கும். ஒரு வளே இன்றும் அதன் சில சந்துகள் அப்படித் தானதே என்னவதே. அந்த முப்பதுக்கள் கால மனிதர்கள் எந்த குணத்தவராக

இருந் தாலும் சுவாரஸ்யமான மனிதர்கள். இன்று அதே கண்ணங்கள் வறோ ருபத்தில் காட்சி தரும்.

அந்த ஓய்வூதியக் குப்பின்னான வருடங்களில் தான் காஸா சூப்பா ராவ் ஆசிரியத்வத்தில் ஸ்வராஜ்யா என்ற ஒரு வாரப்பத்திரிகை தில்லியிலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தது. அது ராஜாஜிக் கு ஒரு மடையாக இருந்தது. ராஜாஜியும், sotto voce என்ற தலைப்பில் விக்னேஸ்வரர் வரசித்திரத்தோடு விக்னேஸ்வராவும் அதில் எழுதி வந்தார்கள். விக்னேஸ்வரா என்பது ஹிந்து பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த நாரகநாதன் என்று சொன்னார்கள். அப்போது தான் ரசிகனும் எனக்கு அறிமுகமானார். ஸ்வராஜ்யா என்னும் அரசியல் பத்திரிகை என்கண்ணில் படக்காரணம் அதில் என்நண்பர் வட்டத்திலிருந்த கரோல்பாக் வாசி, மத்திய அரசு ஊழியர்கடே.என்.ஸ்ரீ வத்சன் என்ற பெயரில் அரசுக் கொள்கைகளுக்கு மாறான கருத்துக்களை எழுதி வந்தார். ராஜாஜி தில்லி வந்திருந்த போது அவரைப் பார்க்கப் போன ஸ்ரீ நிவாசனை சாதாரணமாக விசாரித்திருக்கிறார் ராஜாஜி, “என்பெர் ஸ்ரீ வத்சன் இருக்கமுடியாது” என்று ராஜாஜி கண்டுபிடிச்சுட்டார் என்றார் வியப்புடனும் சந்தோஷத்துடனும். ஸ்ரீ நிவாசனின் ஊரோ, இல்லகைத் திரமோ இல்லை, வறோ ஏதோ ஒன்று ஸ்ரீ வத்சன் என்ற பெயரோடு ஓட்டவில்லையே அப்படியெல்லாம் பரே வச்சுக்க மாட்டாளே!” என்று ராஜாஜி கட்டாராம்.

எனக்கு அவர் தான் எழுதிய கட்டுரைகளைப் பிடிக்கத் தரும் போது ராஜாஜி எழுதியதையும் விக்னேஸ்வராவின் sotto voce கட்டுரைகளையும் நான் படிப்பேன். சும்மா கிடப்பதை விடவானேன். அனகேமாக எல்லாம் நரோவின் தசீய மயமாக கலையும் socialistic pattern of society யையும் கடுமையாக விமர்சிப்பதாக இருக்கும். இடையிடையே விக்னேஸ்வராவின் கட்டுரைகள், சங்கீதம், நாடகம், தத்துவம் பற்றியும் அரசியல் வலையதை தாண்டிகொஞ்சம் உலா வரும். அவை எனக்கு மிகவும் பிடித்துப் போயின. நாரகநாதன் வகித்த ஹிந்துவின் ஆசிரியத்வ நாட்களில் பத்திரிகைக்குத் தலையங்கம் எழுதியது ரகநாதன் தான். அவற்றில் அரசியல் தவிர்த்த தலையங்கங்கள் மிகவும் பிரமாதமானவை என்றும் ஆனந்த குமாரஸ்வாமி இறந்த போது ஹிந்துவில் அவர் எழுதிய தலையங்கத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறேன், கிடக்கவில்லை” என்று சச்சிதானந்தம் சொன்னார். இது எழுப்பதுகளில் சச்சிதானந்தம் ஆனந்த குமாரஸ்வாமியின் எழுத்துக்களையெல்லாம் சகேரித்து வந்து கொண்டிருந்த போது. எழுதியது ரகநாதன் தான் என்றாலும் தலையங்கமாக பெயரற்று எழுதியதை இப்போது பெயரோடு பிரசுரித்துக் கொள்ள முடியாது போலும்.

எழுப்பதுகளின் கட்சியில் தான் யாத்ரா பத்திரிகை நடந்து கொண்டிருந்த போது ஹிந்துவில் ரகநாதனின் மொழிபெயர்ப்பில் பாகவதம் பற்றிய மதிப்புரை வளெவந்திருந்தது. அத்துடன் விக்னேஸ்வராவின் Sotto Voce தொகுப்பும் மட்டு வால்யம் களாக. எல்லாமே விக்னேஸ்வரா பதிப்பகம் பங்களூர் என்ற முகவரியிலிருந்து. முன்னர் வளெயான ரகநாதன் கதைகள், ரகநாதன் நாடகங்கள் போல இவையும் அவரது சொந்த பதிப்பக வளெயீட்களாகத் தான் பிரசுரமாகியிருந்தன ஹிந்து பத்திரிகை ஆசிரியத்வத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்று இருப்பதற்கு முப்பது வருடங்களாகியிருந்தன. எவ்வளவு தலமறைகை காலமாக அவர் ஹிந்து பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தாரோ சரியாகத் தெரியாது. தன்னகம் முழுதும் பத்திரிகை உலகில் தெரிந்த பெயர் அவரது.

இருப்பினும் அவர் புத்தகங்களை அவரே தான் வளையிட வணைபி வந்திருக்கிறது.

அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினனே. எனக்கு அவரது பாகவதம் மொழிபெயர்ப்பும் **Sotto Voce** தொகுப்பு மயினறும். தவேை என்றும் சலுகை விலையில் எவ்வளவு பணம் அனுப்ப வணைடும் என்றும் எழுதினனே. மலேம, அவரது எழுத்துக்களுடன், கூறிப்பாக அவ்வப்போது விக்னேஸ் வராக அவர் இலக்கியம், சங்கீதம், தத்துவம் பற்றி எழுதியனவும் ரசிகன்கதைகள் நாடகங்களை நான் அறுபதுக்களிலயே படித்திருப்பதாகவும், அவரது ஒன்றியந்த பலதுறை ஈடூபாடும் என்னை ஈரத்துள்ளதாகவும் எழுதியாத்ராவில் நாங்கள் மயன்று வருவதும் அப்பார்வையிலயே தான் என்றும் ஆனால் அதை தமிழில் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வது கஷ்டமான காரியமாக விரும்பதாகவும் அதை நம் பாரம்பரியத் திலிருந்தே பெற்ற கொடையாக அவரது எழுத்துக்களில் காணக்கிடைப்பது சந்தோஷமாக இருப்பதாகவும், இப்படித்தான் ஏதோ எழுதியிருந்தனே. அத்தோடூ யாத்ர இத்தகளும அன்று வரை வளையாகியிருந்த என புத்தகங்களையும் வளையீட்டார்கள் அவருக்கு அனுப்பி வரைபார்கள் என்றும் எழுதியிருந்தனே.

நான் என ஆர்வமிகுதியில் எழுதியது பெரிதல்ல. ஆனால் அந்த சமயத்தில் 88 வயதின் மப்பில், தன்கையாலயே ராமாயணம் முழுதயையும் மொழிபெயர்த்து அதை அச்சுக்கூக்கொடுத்துப் பார்த்து வரும் நிலையில் எனக்கு (யாரோ ஒரு சாமிநாதன்க்கு) தன்கையால் இவ்வளவு நீண்டபதில் எழுதி அதை டைப் செய்யக் கொடுத்து, டைப் செய்த உதவியாளர் அவர் கையெழுத்து புரியாது இடம் விட்டு அதை ரகநாதன் நிரப்பி, திருத்த வணைபியவற்றதைத் திருத்தி சனெனையில் உள்ளவர்களுக்கூ புத்தகங்களை (பழைய பதிப்புகளை எனக்கு அனுப்பச் சொல்லி- அதுவும் நான் கட்டே சலுகை விலையில்...!) இவ்வளவு காரியங்களை சிரமமெடுத்து ரகநாதன் செய்தது போல, அன்றைய அவரது வயதை விட இன்று புத்து வயது கூறாத நான் செய்வனோ திரியாது. செய்ய முடியாது என்று தான் நின்கைகிறனே. அவர் எப்பவோ கதைகளும் நாடகங்களும் எழுத ஆரம்பித்து பின்னர் விட்டு விட்டதும், அவர் பற்றி அவரது எழுத்தின் சிறப்பு பற்றி யாரும் பசோத்ததும், அவரும் அதில் அக்கறை காட்டாது போனதுமான காரணங்கள் எனக்குப் புரியவில்லை என்றும் நான் கட்டேபிருந்ததை அவர் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது ஒரு பெரிய விஷயம். அல்லது அவர் அதைக் காட்டிக் கொள்ளாது இருந்த பெருந்தன்மையோ திரிய வில்லை. அவரது எழுத்துக்களில் என்னால் முடிந்தவற்றை நான் யாத்ராவில் மொழிபெயர்த்து பிரசுரித்துக்கொள்ளலாமா, அவரது பிரசுரமாகாத கதைகள், கட்டுரைகள் நாடகங்கள் இருப்பின் அவற்றை அனுப்பி வதைதால் யாத்ராவில் பிரசுரித்துக்கொள்வனே என்றும் எழுதியிருந்தனே.

நான் பிரஸ்தாபித்திருந்த ஒவ்வொன்றுக்கும், எதையும் தவறவிடாமல் வகை சிரத்தையோடும் பதில் தந்திருந்தது இன்றும் அவர் கடிதங்கள் இரண்டயையும் படிக்கும் போது மனம் நகிழ்ந்து போகிறது. சாதாரணமாக யாரூக்கும் இது ஆச்சரியம் தரூம். அதிலும் ஐம்பது வருடங்களூக்கும் மலோகமத்திய அரசுப் பணியில் வாழ்வகைக் கழித்தவனூக்கூ யாரூம் அக்கறை எடுத்து ஒரு கடிதத்துக்கூ பதில் தரூவது, அதிலும்

பரிசுச் சயமில்லாத, பிரதி பலனில்லாத ஒரு அன்னியனின் விசாரணக்கு 88 வய்து முதியவர் இத தனதை சிரத்தை எடுத்துக்கொள்வது ஆச்சரியம் தரும் தான்.

மஃன்று வருடங்களாக ஜெயலலிதா எழுதும் எந்த ஒரு கடிதத்திற்கும் நஃற்றுக் கணக்கானவர் உள்ள ஒரு பெரிய அலுவலகமே உதவி சய்ய இருக்க, மனம் மகோகன் சிங்கிடமிருந்து ஒரு கடிதத்திற்குக்கூட பதில் இதுகாறும் வரவில்லை என்பது நாம் அறிந்தது. அவர் எழுதியதும் எனக்கு இன்னம் சிலவிஷயங்கள் பற்றி இவ்வளவு கால அறிவும் அனுபவமும் கொண்ட ஒருவரிடம் கேட்க தனோன்றியது. அதிலும் யக்ஷகான நாடகங்கள் என்று தஞ்சாவூர் நஃலகம் சிலநஃற்றாண்டுகள் முந்தயை இசை நாடகத் தொகுப்புகள் இரண்டை வளையிட் ஃபிருந்தது. அவை ஆந்திர தசேத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை. அது தமிழ்நாட்டில் தலுங்கு மலோண்மை கொண்டிருந்த காலம். பாகவதமலோ நாடகங்கள் இசை நாடகங்கள். ஆனால் அவையக்ஷகானம் என்று குறிப்பிடப்படுவதில்லை. கர்நாடகத்தில் மாத் திரமயக்ஷகான மரபு இருந்து வருகிறது. அவை நம் தலுக்கூத்து போன்ற நாட்டும்புற நாடக வடிவம் கொண்ட ஒரு மாதிரியான கலவை.

இது எப்படி நிகழ்ந்துள்ளது என்று ஒரு களேவி. சமஸ்கிருதக் கல்வி ஏன் பிராமணர்களோடு மாத் திரம் கட்டும்புட்பட்டதுள்ளது. ஆனால் சில மலுழியிலாளர், அக்கால தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் (மறமைலை அடிகள், தல.பல. மீ னாட்சி சுந்தரனார், பண்டிதமணி கதிரசேன் சல்டியார் போன்றனார்) சமஸ்கிருத வல்லுனர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். என்று ஒரு களேவி. இசை வளாளர்கள் உருவானது பற்றி ஓன்று. இப்படி ஒரு சில களேவிகள் அவர் அனுபவமும் ஞானமும் தலந் திருக்கக் கூடியவை என்று நான் நினைத்துக் கேட்டவற்றிற்கு பதில் தந்தது இப்போது பதிகும் போது அவர் பலுமயையும் சிரத்தையும் கண்டு நான் மனம் நல்கிழ்ந்தாலும் அன்று அவரது சிரமமும் மஃபும் பற்றிக் கவலயை இல்லாது இப்பதிக் கேட்டுவிட்டனே என்று வதேனயாகத் தான் இருக்கிறது. இந்த வதேனை முப்பது வருடங்கள் கழித்து அதைப் பதிகும் போது நானும் அவரது அன்றயை முதுமயைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது படும் வதேனை தான். இதற்கு அர்த்தமில்லை. கடசையாக அவர் எழுதும் வரிகள் சில.

00000 000000000000

- (1) Your general observations on the artist are so acute and pertinent that would like to comment on them But I am so tired these days, so it must wait for a later day.,
- (2) I would like to read your published works. If you send me copies, I must pay for them

0000 00000000000000 :

இதன் பின் வருடங்கள் ஒன்றில் ரகுநாதனின் மருமகன்களில் ஒருவர் தில்லி வந்திருந்த போது அவர் ரகுநாதனின் ராமாயண மலுழியெர்ப்புகள் மஃன்று பாகங்களையும்

Written by - வலங்கட சாமிநாதன் -

Tuesday, 25 June 2013 21:15 - Last Updated Wednesday, 26 June 2013 17:27

கலாணர்ந்திருந்தார். எனக்கும் Dr சல.ரவீ ந்திருனுக்குமாக. மலலட்டார் பாகவத மலா பற்றி ஓரு தனி இதழாக யாத்ரா வலிவந்த பதாது அதில் விக்னலேவராவாக, என.கல.ரகாநாதன் ஂழாதி ய மலலட்டார் பாகவத மலாவல அவர் 1954-ல் பார்த்த அனுபவத்தை ஂழாதி யிருந்த கட்டாரயலை மலாழிபயர்த்து வலியிட டனே. ரகாநாதன் மறந்த பதாது (எண்பதுக்கலின் ஆரம்ப வருடங்கள் ஓன்றில் தான) யாத்ரா அவரப் பற்றி தலயங்கம் வலியிட டது. (இவல அத தனயும் நினலிலிருந்து ஂழாதி யது. சரி பாரக்க ஂதுவும் ககைக்கடடும் இடத்தில் வசதியில் இலலலை (2) ரகாநாதன் சங்கப் பாடல்கள் சிலவற்றை நலுநல வாடலை பலான்ற நீ ண ட பாடல்கள் = Five long poems of Tamil என்ற தலபில் ஆங்கிலத்தில் மலாழிபயர்த்துள்ளார். பின் ஂப்பலாது அவல ககைக்குக் கிடகைக்குமால அதிலிருந்தும், அவர் கதகலிலிருந்தும் சங்கீ தம் நாடகம் பற்றிய கட்டாரகலிலிருந்தும் சில வற்றை மாதிரிக் குத் தரலாம் ஂன்று ஂன் ஂண்ணம். பார்ப்பலாம்.

vswaminathan.venkat@gmail.com